32000R2603

L 301/1 AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA 2000.11.30.

A TANÁCS 2603/2000/EK RENDELETE
(2000. november 27.)
az Indiából, Malajziából és Thaiföldről származó egyes polietilén-tereftalátok behozatalára végleges kiegyenlítő vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről, illetve az Indonéziából, a Koreai Köztársaságból és Tajvanból származó bizonyos polietilén-tereftalát behozatalára vonatkozó szubvencióellenes eljárás megszüntetéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból származó szubvencionált behozatallal szembeni védelemről szóló, 1997. október 6-i 2026/97/EK tanácsi rendeletre [1], és különösen annak 14. és 15. cikkére,

tekintettel a Bizottság által a Tanácsadó Bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott javaslatra,

mivel:

A. IDEIGLENES INTÉZKEDÉSEK

(1) Az 1741/2000/EK bizottsági rendelet [2] („ideiglenes rendelet") ideiglenes kiegyenlítő vámot vetett ki az Indiából, Malajziából, Tajvanból és Thaiföldről származó egyes polietilén-tereftalátok Közösségbe irányuló behozatalára.

(2) Egy párhuzamosan folytatott dömpingellenes vizsgálat eredményeként az 1742/2000/EK bizottsági rendelet [3] ideiglenes dömpingellenes vámot vetett ki az Indiából, Indonéziából, Malajziából, a Koreai Köztársaságból, Tajvanból és Thaiföldről származó egyes polietilén-tereftalátok Közösségbe irányuló behozatalára.

(3) Emlékeztetőül, a szubvencionálásra és károkozásra vonatkozó vizsgálat az 1998. október 1. és 1999. szeptember 30. közötti időszakot fedte le (a továbbiakban „VI"). A károkozás elemzésével összefüggő tendenciák vizsgálata az 1996. január 1. és a VI vége közötti időszakra vonatkozott (a továbbiakban „elemzési időszak").

B. KIEGÉSZÍTŐ ELJÁRÁS

(4) Az ideiglenes intézkedések bevezetéséről szóló döntés alapjául szolgáló alapvető tények és szempontok közzétételét követően több érdekelt fél nyújtotta be írásban megjegyzéseit. A 2026/97/EK rendelet („alaprendelet") 11. cikke (5) bekezdése rendelkezéseinek megfelelően a Bizottság alkalmat biztosított a meghallgatásra valamennyi olyan érdekelt félnek, aki ezt kérte.

(5) A Bizottság folytatta a végleges megállapításokhoz szükségesnek ítélt információk keresését és ellenőrzését.

(6) Minden felet tájékoztattak azokról az alapvető tényekről és szempontokról, amelyek alapján a végleges kiegyenlítő vámok kivetésére és az ideiglenes vámok útján biztosított összegek végleges beszedésére vonatkozó javaslat megszületett.

A feleknek továbbá biztosítottak egy határidőt, amelyen belül kifogást emelhettek a fenti közzétételt követően.

(7) A felek szóbeli és írásban benyújtott érveit mérlegelték, és indokolt esetben figyelembe vették a végleges megállapításokhoz.

(8) Felülvizsgálva az ideiglenes megállapításokat az azóta összegyűjtött információ alapján, megállapítható, hogy az ideiglenes rendeletben foglalt főbb megállapításokat meg kell erősíteni.

C. AZ ÉRINTETT TERMÉK ÉS A HASONLÓ TERMÉK

1. Az érintett termék

(9) Az ideiglenes rendelet az érintett terméket a DIN 53728 (Deutsche Industrienorm) szerinti, 78 ml/g vagy magasabb viszkozitási együtthatóval rendelkező, a 3907 60 20 KN-kód és az ex 3907 60 80 KN-kód (3907 60 80 10 TARIC-kód) alá tartozó polietilén-tereftalátként (PET) határozta meg. Mivel ezt a meghatározást illetően nem érkezett újabb észrevétel, az ideiglenes megállapításokat az érintett termék tekintetében megerősítik.

[1] HL L 288., 1997.10.21., 1. o.
[2] HL L 199., 2000.8.5, 6. o.
[3] HL L 199., 2000.8.5, 48. o.

2. **Hasonló termék**

(10) Az ideiglenes rendelet (16) preambulumbekezdése megállapította, hogy a közösségi ipar által előállított és a Közösség piacán értékesített PET, illetve az érintett országokban előállított és a Közösségbe exportált PET hasonló termékek, mivel a PET különböző meglévő típusainak alapvető fizikai és műszaki jellemzőiben, illetve felhasználásában nem találtak különbséget. Mivel erre vonatkozóan újabb bizonyítékokat nem nyújtottak be, az ideiglenes megállapításokat a hasonló termék tekintetében megerősítik.

D. **SZUBVENCIÓK**

(11) Az exportáló termelőknek nyújtott kiegyenlíthető szubvenciókra vonatkozóan az ideiglenes rendeletben tett megállapítások véglegesen megerősítést nyernek, kivéve, ha ez a dokumentum kifejezetten másként rendelkezik.

I. INDIA

Általános kérdések

1. **Kezdeményezés**

(12) Az indiai kormány (IK) azt állítja, hogy a Bizottság e vizsgálat kezdeményezésével megsértette az alaprendelet 10. cikkét, illetve a Kereskedelmi Világszervezet szubvenciókról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodásának (SCM megállapodás) 11. cikkének (2) bekezdését. Az IK állítása szerint a keresetben szereplő, szubvencionálásra és károkozásra vonatkozó információ pontatlan és hiányos volt, és nem szolgált megfelelő bizonyítékul az eljárás kezdeményezéséhez.

(13) Erre az érvre válaszként megállapították, hogy a beadvány elegendő bizonyítékot tartalmaz a szubvencióra és károkozásra vonatkozóan az alaprendelet 10. cikkének (2) bekezdése, illetve az SCM megállapodás 11. cikkének (2) bekezdése értelmében. A beadvány a szubvencióra, a károkozásra és az oksági összefüggésre vonatkozóan olyan információkat tartalmazott, amelyek a beadványt benyújtó számára ésszerűen rendelkezésre álltak. A szubvenció tekintetében emlékeztetni kell arra is, hogy az Indiában rendelkezésre álló programok többségét korábbi, Indiából származó behozatalokra – pl. PET-fólia, laposacél termékek – vonatkozó vizsgálatok során már megvizsgálták, illetve kiegyenlítették. A beadványban szereplő bizonyítékok pontosságát és helytállóságát a Bizottság az alaprendelet 10. cikke (3) bekezdésének megfelelően megvizsgálta, és úgy találta, hogy azok elegendő alapot szolgáltatnak a vizsgálat kezdeményezéséhez. Ezért ez az állítás nem fogadható el.

2. **Értesítés vizsgálat kezdeményezéséről**

(14) Az IK azt állítja, hogy az értesítés vizsgálat kezdeményezéséről [1] nem felel meg az SCM megállapodás 22. cikkének (2) bekezdésében foglalt követelményeknek, mivel nem tartalmaz olyan információt, amelynek alapján a beadvány szubvenciót állapít meg, illetve a tényezők olyan összefoglalását, amelyen a károkozás állítása alapul.

(15) Az SCM megállapodás 22. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy vizsgálat kezdeményezéséről szóló nyilvános értesítésnek megfelelő információt kell tartalmaznia többek között a szubvencionálási gyakorlat leírásáról, illetve azon tényezők összefoglalásáról, amelyeken a károkozás állítása alapul. A szubvenció állítása tekintetében a vizsgálat kezdeményezéséről szóló értesítésben megállapították a következőket: „Állítjuk, hogy az érintett Indiából származó termékek gyártói számos, az indiai kormány által nyújtott szubvencióban részesülnek. Ezek a szubvenciók a jövedelemadó alóli mentesség, nyersanyagok és beruházási javak importvám megfizetése nélküli behozatala és exportorientált vállalatok, illetve exportfeldolgozó zónákban található vállalatok számára előnyök nyújtása”, valamint „Állítjuk, hogy a fenti rendszerek szubvenciók, mivel tartalmazzák az indiai kormány pénzügyi hozzájárulását, és előnyt jelentenek a kedvezményezettek, azaz a polietilén-tereftalát exportőrök számára. Állítjuk, hogy a programok az exportteljesítéstől függenek, ezért egyediek és kiegyenlíthetők”. A károkozás felvetését illetően a vizsgálat kezdeményezéséről szóló értesítés azt állította, hogy „A felperes bizonyítékkal szolgált arra vonatkozóan, hogy az Indiából, Indonéziából, a Koreai Köztársaságból, Malajziából, Tajvanból és Thaiföldről származó érintett termékek behozatala összességében abszolút értékben, illetve a piaci részesedés tekintetében is nőtt”, továbbá, hogy „Állítjuk, hogy az érintett importált termékek mennyiségei és árai, egyéb következmények mellett, negatívan hatottak a közösségi gyártók piaci részesedésére, illetve az általuk felszámított árak szintjére, ami rendkívül hátrányosan érintette a közösségi ipar összteljesítményét és pénzügyi helyzetét”.

A fenti szöveg a szubvencióra, illetve károkozásra vonatkozó állítások megfelelő összefoglalójául szolgált.

Szubvenciók

1. **Vámjogosultság Betétkönyv Rendszerek (DEPB)**

a) *DEPB kivitel előtti alapon*

(16) Az IK azt állítja, hogy a DEBP kivitel előtti alapon konstrukciót 2000. április 1-jén megszüntették. Ezért semmiféle kiegyenlítő vám nem vethető ki a program keretében, mivel a vámok kivetése ellentétes lenne az alaprendelet 15. cikkével.

(17) A közzétételt követően az IK bizonyítékot nyújtott be arra vonatkozóan, hogy ez a program valóban lejárt, és a továbbiakban nem nyújt előnyt az indiai exportáló termelőknek. Ezért ezt az állítást elfogadták, és az előnyt kihagyták a szubvenció mértékének számításából. Mivel a program a továbbiakban nem kerül kiegyenlítésre, szükségtelen foglalkozni az érdekelt felek által benyújtott, e programra vonatkozó egyéb követelésekkel.

[1] HL C 319., 1999.11.6 2. o.

b) *DEPB kivitel utáni alapon*

(18) Az IK azt állítja, hogy a Bizottság nyilvánvaló hibát követett el a rendszer kiegyenlíthetőségének megítélésekor. A Bizottságnak különösen téves az a következtetése, hogy az IK nem rendelkezik ellenőrző rendszerrel arra vonatkozóan, hogy a gyártási folyamatban milyen ráfordításokat használnak fel, és hogy ezt a rendszert hatékonyan alkalmazzák. Az IK továbbá azt állítja, hogy a Bizottságnak a rendszerek keretében nyújtott előnyökre vonatkozó megítélése hibás volt, mivel az alaprendelet 2. cikkének értelmében csak a többlet vámvisszatérítést lehetett volna szubvenciónak tekinteni.

(19) A Bizottság a következő módszert alkalmazta annak megállapítására, hogy a DEPB kivitel utáni alapon kiegyenlíthető támogatás-e, és ha igen, akkor hogyan kell az előny összegét kiszámítani. Az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja alapján arra a következtetésre jutottak, hogy a rendszer magában foglalja az IK pénzügyi hozzájárulását, mivel az IK egy egyébként esedékes kormányzati bevételt (azaz behozatal után járó importvámot) nem szedi be. A kedvezményezett szintén előnyt élvez, mivel az exportáló termelőknek nem kellett kifizetniük a szokásos importvámokat.

(20) Az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja azonban kivételt biztosít ez alól az általános szabály alól, többek között az olyan visszatérítési és helyettesítő visszatérítési rendszerek esetében, amelyek megfelelnek az alaprendelet I. mellékletének i) pontjában és II. mellékletében (a visszatérítés meghatározása és szabályai), illetve III. mellékletében (a helyettesítő visszatérítés meghatározása és szabályai) megállapított szigorú szabályoknak.

(21) Az elemzés kimutatta, hogy a DEPB kivitel utáni alapon nem visszatérítési vagy helyettesítő visszatérítési program. A megvizsgált rendszerből hiányzik az a beépített kötelezettség, amely szerint kizárólag az exportált áruk gyártásához felhasználandó áruk importálhatók (az alaprendelet II. melléklete). Ezenkívül nincs ellenőrző rendszer annak igazolására, hogy az importált árukat valóban felhasználják-e a gyártási folyamatban. A rendszer nem lehet helyettesítő visszatérítési rendszer sem, mert az importált áruk mennyisége és tulajdonságai nem szükségszerűen egyeznek meg az exportáruk gyártásához felhasznált hazai ráfordításokkal (az alaprendelet III. melléklete). Végül az exportáló termelők attól függetlenül jogosultak a DEPB nyújtotta előnyökre, hogy valóban importálnak-e bármilyen ráfordítást. Az exportőr egyszerűen az áru exportálása révén jogosulttá válik az előnyre, nem kell bizonyítania, hogy bármilyen ráfordítást valóban importált volna; így azok az exportáló termelők is, akik összes ráfordításukat a hazai piacon szerzik be, és nem importálnak ráfordításként felhasználható termékeket, jogosultak a DEPB nyújtotta előnyökre. Ennélfogva a DEPB kivitel utáni alapon az I–III. melléklet egyetlen rendelkezésének sem felel meg. Mivel a szubvenciónak a 2. cikkben foglalt meghatározása alóli kivétel ezért nem alkalmazható, a kiegyenlíthető előny a minden behozatal után szokásosan fizetendő teljes importvám elengedése.

(22) A fentiekből egyértelműen következik, hogy az importvámok többlet-visszatérítése kizárólag jóhiszemű visszatérítési és helyettesítő visszatérítési rendszerek esetén lehet az előny kiszámításának alapja. Mivel megállapított tény, hogy a DEPB kivitel utáni alapon nem esik e két kategória valamelyikébe, az előny az importvámok teljes elengedése, nem pedig valamilyen feltételezett többlet elengedése.

(23) Az ellenőrző rendszer tekintetében ez az érv ahhoz a kérdéshez kapcsolódik, hogy a DEPB kivitel utáni alapon tekinthető-e visszatérítési vagy helyettesítő visszatérítési programnak. Mivel megállapított tény, hogy a DEPB kivitel utáni alapon nem visszatérítő vagy kiegészítő visszatérítő program az alaprendelet II. és III. melléklete értelmében, további vizsgálatra nincs szükség. Még ha a DEPB megfelelne is a II. és III. melléklet feltételeinek, akkor is megállapítható lenne, hogy nem létezik ésszerű ellenőrző rendszer. A ráfordítási/kibocsátási normák megadják a gyártási folyamatban felhasználható lehetséges tételek jegyzékét és azok mennyiségét. A ráfordítási/kibocsátási normák azonban az alaprendelet II. mellékletének (5) bekezdése értelmében nem minősülnek ellenőrző rendszernek. Ezek a normák nem rendelkeznek a gyártási folyamat során ténylegesen felhasznált ráfordítások ellenőrzéséről, sem arra irányuló ellenőrző rendszerről, hogy ezeket a ráfordításokat ténylegesen importálták-e.

(24) A fenti okokból ez az állítás nem fogadható el, és az ideiglenes megállapítások a program kiegyenlíthetősége, illetve az előny kiszámítása tekintetében megerősítést nyernek.

2. **Export-feldolgozási Övezetek (EPZ/Exportorientált Egységek (EOU)**

(25) Egy exportáló termelő és az IK azt állította, hogy az EOU rendszer keretében élvezett előnyöket nem lenne szabad szubvenciónak tekinteni, mivel ebben a programban a jövedéki adó és vám alóli mentesség csak az exportált végtermék gyártásához felhasznált ráfordítások mennyisége után jár. A rendszer, állításuk szerint, visszatérítési rendszernek minősül az alaprendelet I. mellékletének i) pontjában és II. mellékletében megállapított feltételeknek megfelelően.

(26) Két indiai exportőr található EOU területen. Annak a kérdésnek a sérelme nélkül, hogy a rendszer az alaprendelet rendelkezéseinek értelmében visszatérítő rendszernek tekinthető-e, a Bizottság – további vizsgálatot követően – elfogadja, hogy egyik érintett vállalat esetében sincs szó többlet vámvisszatérítésről. Ennélfogva az e vizsgálatban a nyersanyagokra vonatkozó vámmentesség ezeknél a cégeknél nem kerül kiegyenlítésre.

(27) Az EPZ/EOU területén elhelyezkedő két vállalatnak nyújtott szubvenció összege tehát a beruházási javakra vonatkozó vámmentességre korlátozódik, így 0,37 %-ra, illetve 4,43 %-ra csökken.

3. **Export-támogatási Beruházási Javak Rendszer (EPCGS)**

(28) Az IK megjegyezte, hogy az EPCGS rendszerben a kedvezményezettet nem terheli olyan kötelezettség, hogy a beruházási javakkal előállított termékek összességét exportálja, és az engedély tulajdonosa a termékek egy részét a hazai piacon is értékesítheti. Az IK ezért azzal érvelt, hogy az ebben a rendszerben nyújtott előnyöket a teljes termelésre kell szétosztani.

(29) Erre az érvelésre válaszul hangsúlyozni kell, hogy – amint azt az ideiglenes rendelet (52) preambulumbekezdése megmagyarázza – a vállalat az általa vállalni szándékozott exportkötelezettség függvényében beruházási javak behozatalára jogosult nulla vám vagy csökkentett vám mellett. A rendszer tehát a törvény szerint az exportteljesítéstől függ, mivel az előnyök nem vehetők igénybe árukivitel vállalása nélkül. Így a program egyedinek minősül az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontjában foglalt rendelkezéseknek megfelelően. Mivel a szubvenció exportszubvenció, kizárólag exportértékesítések esetén jelenthet előnyt. Következésképpen a helyes nevező a teljes exportértékesítés.

(30) Mivel e rendszer tekintetében az ideiglenes megállapítások közzétételét követően további megjegyzés nem érkezett, az ideiglenes rendelet (50)–(57) preambulumbekezdésében foglalt megállapítások megerősítést nyernek.

4. **A kiegyenlíthető szubvenciók összege**

(31) Az összes tapasztalt szubvenció exportszubvenciónak minősült. Az érték szerint kifejezett kiegyenlíthető exportszubvenciók a vizsgált exportáló termelők esetében a következők:

A szubvenció fajtája	DEPB	EPCGS	EPZ/EOU	Összesen
	Kivitel utáni			
Reliance Industries Limited	6,52 %	1,71 %		8,23 %
Futura Polymer Limited			0,37 %	0,37 %
Pearl Engineering Polymers Limited	5,01 %	0,29 %		5,8 %
Elque Polyesters Limited			4,43 %	4,43 %
Összes többi				8,23 %

(32) A szubvenciók mértékének országos súlyozott átlaga az összes vizsgált exportáló termelőre vonatkozóan, akik az Indiából származó, a Közösségbe irányuló érintett termékek kivitelének több mint 90 %-át adják, az erre az országra alkalmazható 3 %-os minimális határ felett van.

(33) Az együttműködés magas szintjét figyelembe véve a nem együttműködő vállalatok számára a maradvány mértéket a legmagasabb szubvenciót élvező együttműködő vállalatra vonatkozó mértékben határozták meg, azaz 8,23 %-ban.

II. INDONÉZIA

(34) Mivel az ideiglenes megállapítások közzétételét követően lényegi megjegyzéseket nem nyújtottak be, az a megállapítás, amely szerint Indonézia esetében a szubvenció mértéke elhanyagolhatónak tekinthető, valamint az ideiglenes rendelet (78) preambulumbekezdésében foglalt megállapítások megerősítést nyertek. Az Indonéziára vonatkozó eljárást ezért meg kell szüntetni.

III. KOREA

(35) Mivel az ideiglenes megállapítások közzétételét követően lényegi megjegyzéseket nem nyújtottak be, az a megállapítás, amely szerint Korea esetében a szubvenció mértéke elhanyagolhatónak tekinthető, valamint az ideiglenes rendelet (79) preambulumbekezdésében foglalt megállapítások megerősítést nyertek. A Koreát érintő eljárást ezért meg kell szüntetni.

IV. MALAJZIA

1. **Bevezetés**

(36) Az ideiglenes rendeletben az úttörő státusból eredő előnyt a (132) bekezdés tévesen exportszubvencióként osztályozta. A (93)–(95) preambulumbekezdésben szereplő, a program mint egyedi hazai szubvenció kiegyenlíthetőségére vonatkozó megállapítások azonban megerősítést nyernek. Ez azt vonná maga után, hogy a megállapított szubvenció összegét a továbbiakban nem lehet a dömpingellenes vámmal ellensúlyozni.

(37) Mivel az ideiglenes megállapítások közzétételét követően további megjegyzéseket nem nyújtottak be, az ideiglenes rendelet (80)–(133) preambulumbekezdésében foglalt megállapítások – bizonyos számítási hibák helyesbítésétől függően – megerősítést nyernek.

2. **A kiegyenlíthető szubvenciók összege**

(38) Az alaprendelet rendelkezéseivel összhangban, érték szerint kifejezett kiegyenlíthető exportszubvenciók összege a vizsgált exportáló termelők esetében a következő:

A szubvenció fajtája	Export	Hazai		Export	Összesen
	Kétszeres levonás	Úttörő státus	Importvám és forgalmi adó alóli mentesség		
Hualon Corporation (M) Sdn. Bhd.	0	3,3 %	0	0,27 %	3,57 %
MPI Polyester Industries Sdn. Bhd.	0	0	0,91 %	0	0,91 %
Összes többi					3,57 %

(39) A szubvenciók mértékének országos súlyozott átlaga az összes vizsgált exportáló termelőre vonatkozóan, akik a Malajziából származó, a Közösségbe irányuló érintett termékek kivitelének több mint 90 %-át adják, az erre az országra alkalmazható 2 %-os minimális érték felett van.

V. TAJVAN

(40) Egy vállalat bejelentette, hogy a Bizottság számítási hibát követett el a gépek importvám alóli mentességét biztosító rendszerben szerzett előnyének meghatározásakor. A rendszerben nyert előny újraszámításakor kiderült, hogy számítási hiba történt. A hibát kijavították, és a rendszerben kapott előnyt 1,92 %-ról 0,27 %-ra csökkentették.

(41) A Bizottság ezt követően gondosan átvizsgálta az egész tajvani dossziét, ideértve a mind a négy exportáló termelőt érintő számítások ellenőrzését annak érdekében, hogy megállapítsa a fenti helyesbítés hatását a szubvenció országos mértékének meghatározására.

(42) Megállapították, hogy a fenti vállalatnak nyújtott szubvenció csökkenésének eredményeként az országos mérték 0,94 %-ra csökkent, amely alatta marad az országra megállapított 1 %-os minimális küszöbértéknek. Ezért a Tajvanból származó behozatal vizsgálatát meg kell szüntetni.

VI. THAIFÖLD

1. **Általános**

(43) Az ideiglenes szakaszban kiderült, hogy bár az egyik thaiföldi terület (3. zóna) olyan egyértelműen kijelölhető földrajzi terület, amely az alaprendelet 4. cikkének (3) bekezdése szerint megfelel a hátrányos helyzetű régió meghatározásának, a különböző szubvenciós rendszerek előnyei az egyes ágazatokra jellemzőek, mivel a programokhoz való hozzáférés bizonyos iparágakra korlátozódik. A thaiföldi kormány (TK) állítása szerint a programok az iparágak széles köre számára hozzáférhetők, tehát általánosan rendelkezésre állnak.

(44) Megállapítást nyert, hogy a TK egy korlátozott listát állított össze a befektetési támogatásra jogosult tevékenységekről, amely meghatározásából eredően korlátozza a szubvencióhoz való hozzáférést, mivel a nem támogatott termékeket előállító vállalatok nem jogosultak az előnyökre a befektetési támogatásról szóló törvény értelmében. Továbbá ez a lista olyan pozitív jegyzéknek tekintendő, amely egyértelműen meghatározza azokat az egyedi termékeket, amelyek gyártói előnyt élveznek másokkal szemben. Az a tény, hogy a befektetési támogatásról szóló törvény értelmében nyújtott előny 200 különböző termék számára áll rendelkezésre, érdektelen, ugyanis azok a vállalatok, amelyek nem ilyen termékeket állítanak elő, nem részesülhetnek az előnyből. Ezért az ideiglenes megállapítások az egyediség tekintetében megerősítést nyernek.

(45) Az ideiglenes rendelet (193) és (196) preambulumbekezdésében megállapítást nyert, hogy azoknak a projekteknek, amelyek a Beruházási Tanács (BT) ösztönzéséért folyamodtak, meg kell felelniük a 20 %-os hozzáadottérték-normának. Ideiglenesen megállapították, hogy ez a követelmény arra ösztönzi a vállalkozásokat, hogy az importált árukkal szemben hazaiakat használjanak fel, és ebből következően az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének b) pontja alapján egyedinek minősül.

(46) A közzétételt követően a TK bizonyítékot nyújtott be arra vonatkozóan, hogy a hozzáadottérték-feltétel nem kötelezi a PET-gyártókat arra, hogy hazai ráfordításokat alkalmazzanak import helyett. A TK bizonyítékkal szolgált arra vonatkozóan, hogy a hozzáadottérték-feltételnek akkor is meg lehet felelni, ha csak importált nyersanyagokat használnak a késztermék előállításához. Ezért az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének b) pontja értelmében a vizsgált termék esetében a program nem függ az importált termékekkel szemben a hazai termékek használatától.

2. **Társasági adó alóli mentesség**

(47) Az exportáló termelő kijelenti, hogy a jelenlegi adóköteles nyeresége ellentételezésére a megelőző évek felhalmozódott nettó veszteségét választotta a társasági adó alóli mentesség helyett, és ebből következően a vizsgált időszakban nem tett szert előnyre.

(48) Megállapítást nyert, hogy az a vállalat, amely mentesül a társasági adó megfizetése alól, és egyidejűleg nyereségét ellentételezheti a szokásos adórendelkezések alapján áthozott felhalmozott veszteségekkel, mindkét megoldást választhatja. Ezt az Adóügyi Minisztérium és a Thaiföldi Beruházási Tanács is megerősítette. Ebben az esetben megállapítást nyert, hogy az exportáló termelő a társasági adó alóli mentességet választotta, mivel a fizetendő adó összegét nem állította szembe a felhalmozódott nettó veszteséggel. A felhalmozódott nettó veszteségek valójában növekedtek az utolsó költségvetési év során (1 655 089 790 Baht-ról 1 704 894 309 Baht-ra). Amennyiben az exportáló termelő nyereségének a felhalmozódott nettó veszteségeivel való szembeállítását választotta volna, akkor az nem felelt volna meg az adómentes jövedelemre vonatkozó szakasznak, amely csak a BT általi mentességet élvező jövedelmet érinti. Továbbá a Kereskedelmi Világszervezet Fellebbviteli Testülete megállapította a kanadai polgári repülőgép esetben ([1]), hogy annak megállapításához, hogy egy pénzügyi hozzájárulás „előnyt" jelent-e az SCM Megállapodás 1. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében, azt kell meghatározni, hogy a pénzügyi hozzájárulás a kedvezményezettet előnyösebb helyzetbe juttatja-e, mint amilyenben a pénzügyi hozzájárulás nélkül volt. Amint az a fentiekben szerepel, az exportáló termelő előnyösebb helyzetben van a társasági adó alóli mentesség révén, mert nagyobb összegű felhalmozott veszteséget tudott átvinni jövőbeli felhasználásra, mint egyébként tudott volna. Ezért az exportáló termelő a társasági adó alóli mentességet alkalmazta, így előnyre tett szert, a beadvány pedig nem fogadható el.

([1]) Kanada – Polgári repülőgépek kivitelét érintő intézkedések, a Fellebbviteli Testület jelentése, WT/DS70/AB/R dok., 1999. augusztus 2. ((149) és azt követő preambulumbekezdések).

3. **Importvám alóli mentesség gépek esetében**

(49) Mivel erre a rendszerre vonatkozóan nem nyújtottak be megjegyzéseket, az ideiglenes rendelet (202)–(208) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

4. **A kiegyenlíthető szubvenciók összege**

(50) Az ideiglenes megállapításokat követően benyújtott megjegyzések alapján az alaprendelet rendelkezéseinek megfelelően érték szerint kifejezett kiegyenlíthető exportszubvenció a vizsgált exportáló termelő esetében a következő:

	Társasági adó alóli mentesség	Importvám alóli mentesség gépekre	Összesen
Thai Shingkong, Industry Corporation Limited	8,13 %	0,35 %	8,4 %

(51) Mivel a vizsgált exportáló termelő szállítja az érintett termék gyakorlatilag teljes Thaiföldről származó, Közösségbe irányuló kivitelét, a szubvenció mértékének országos súlyozott átlaga jelentősen felette van az országra alkalmazható 2 %-os minimális értéknek.

E. **A KÖZÖSSÉGI IPARÁG MEGHATÁROZÁSA**

(52) Mivel a közösségi iparág meghatározására vonatkozóan nem nyújtottak be újabb információt, az ideiglenes rendelet (226)–(231) preambulumbekezdésének megállapításai megerősítést nyernek.

F. **KÁROKOZÁS**

1. **Előzetes megjegyzések**

(53) Egyes érintett felek azt a kérdést tették fel, hogy a közösségi iparág által benyújtott adatokat miért csak az 1996-tól kezdődő időszakra alkalmazták, amikor az említett időszakot megelőzően a piac alakulását független piackutatási információra alapozták.

(54) A Bizottság úgy találta, hogy a közösségi iparág által benyújtott, 1995-re vonatkozó adatokat nem lehetett alkalmazni a Kodak és az Eastman 1995-ös szétválása és a Shell tevékenységeinek átszervezése miatt. Sem a Shell, sem pedig az Eastman nem tudtak teljes körű adatokkal szolgálni erre az évre vonatkozóan.

(55) A Bizottság azonban lényegesnek tartotta, hogy áttekintést közöljön arról a hiányválságról, amely 1995-ben lépett föl a Közösség piacán, tekintettel az eseménynek a közösségi iparág áraira és jövedelmezőségére gyakorolt hatására. Így a független piackutatási információ megfelelőnek bizonyult a közösségi iparág helyzetének megítéléséhez szükséges háttéradatok megállapításához az elemzési időszakban, amint azt a (236) preambulumbekezdés ismerteti.

2. **Fogyasztás**

(56) Ellenkező értelmű újonnan benyújtott információ hiányában az érintett termék közösségi fogyasztására vonatkozó, az ideiglenes rendelet (239) és (240) preambulumbekezdésében ismertetett megállapítások megerősítést nyernek

3. **Az érintett országokból származó behozatal**

Koreából, Indonéziából és Tajvanból származó behozatal

(57) Az ideiglenes rendelet (242) preambulumbekezdésében foglalt, a Koreából és Indonéziából származó behozatal minimális szubvenciós mértékére vonatkozó megállapítások megerősítést nyernek. Ezért mindkét ország kimarad a károkozás értékeléséből.

(58) A fent vázolt újabb megállapítások fényében a Tajvanból származó behozatalra vonatkozó szubvenció mértéke jelenleg minimális, ezért ezt a behozatalt nem kell figyelembe venni a károkozás értékelésekor.

Az Indiából, Malajziából és Thaiföldről származó behozatal

a) *Összesítés*

(59) A TK kijelentette, hogy az országából származó behozatalt nem szabad más érintett behozatallal összesítve értékelni, mert a Thaiföldről származó behozatal rendelkezik a legkisebb piaci részesedéssel a három érintett ország közül, és nem ígér alá a közösségi iparág árainak, ezáltal bizonyítható, hogy a thaiföldi exportőr nem a többi ország exportőreivel azonos módon jár el. Figyelembe véve, hogy ezek az elemek nem újak, a beadványt elutasították, és megerősítést nyert, hogy a Thaiföldről származó behozatalt az Indiából és Malajziából származó behozatallal összesítve kell értékelni.

(60) Az indiai és malajziai kormány kijelentette, hogy csak a saját országukból származó, szubvencionált behozatalt volna szabad összesíteni. Mivel megállapítást nyert, hogy a vizsgált, Indiából és Malajziából származó behozatal szubvenciójának országos súlyozott átlaga a szubvencióra vonatkozó minimális alkalmazható határértékek felett van, minden, a Közösségbe irányuló kivitelüket figyelembe kell venni. Ezért ezt a beadványt elutasították, és megállapították, hogy minden Indiából, Malajziából és Thaiföldről származó behozatalt összesíteni kell annak érdekében, hogy a közösségi iparág által elszenvedett kárt meg lehessen ítélni.

b) *A behozatalok mennyisége*

(61) Amint azt az alábbi táblázat is jelzi, az Indiából, Malajziából és Thaiföldről származó behozatal mennyisége 1996 és a vizsgált időszak (VI) között meredeken nőtt (majdnem hétszeres növekedés), és 123 563 tonnás szintet ért el.

Behozatal	1996	1997	1998	VI
Összesen: India, Malajzia, Thaiföld	17 831 t	44 708 t	118 113 t	123 563 t
Index (1996-100)	100	251	662	693

(62) Az 1996 és 1998 közötti erőteljes növekedést követően, amikor a behozatal évente több mint kétszeresére nőtt, a növekedés 1998-tól kezdve a VI-ig megállapodott. Meg kell azonban jegyezni, hogy a behozatal tovább növekedett, jóllehet lassabb ütemben, a közösségi iparág erőfeszítése ellenére, amellyel állni próbálta a szubvencionált behozatal árversenyét és visszanyerni piaci részesedését.

c) *Piaci részesedés*

(63) Az érintett behozatal piaci részesedése a következőképpen alakult:

Behozatal piaci részesedése	1996	1997	1998	VI
Összesen: India, Malajzia, Thaiföld	2,2 %	4,1 %	9,0 %	9,2 %
Index (1996-100)	100	190	417	424

(64) Az Indiából, Malajziából és Thaiföldről származó behozatal piaci részesedése 9,2 %-ot ért el a VI-ban. Ez az adat több mint négyszerese az 1996-ban, az elemzési időszak kezdetén elért szintnek. 1998 és a VI között a behozatal piaci részesedése megállapodott, a behozatal mennyiségének fent ismertetett lelassulása miatt.

d) *A behozatali árak*

(65) Az érintett Indiából, Malajziából és Thaiföldről származó behozatal árai 34 %-kal csökkentek 1996 és a VI között. Éves szinten 16 %-ot estek 1996 és 1997 között, 5 %-ot 1997 és 1998 között és 13 %-ot 1998 és a VI között. Átlagban a fenti országokból származó érintett termékek CIF, vámot nem tartalmazó, ára 516 EUR/t volt a VI-ban. A vizsgálat során megerősítést nyert, hogy számos exportőr veszteséggel exportált a Közösség országaiba, ami agresszív árpolitikát jelez a Közösség piaca tekintetében.

e) *Aláígérés*

(66) A szubvencionált behozatal általi aláígérés, az ideiglenes rendelet (254) preambulumbekezdésében részletezett számításnak megfelelően, a következőképpen nyert megerősítést:

Aláígérés mértéke: tartományok		
India	Malajzia	Thaiföld
1,2–7,9 %	11,8–12,9 %	0 %

(67) Mivel az érdekelt felek részéről nem érkezett olyan kifogás vagy információ, amely a fentiek ellenkezőjét bizonyítaná, az ideiglenes rendelet (254) preambulumbekezdésében foglalt megállapítások az aláígérésre vonatkozóan megerősítést nyertek. Különösen meg kell említeni, hogy az aláígérés alacsony átlagait az az árleszorítás idézte elő, amelyet az érintett országok exportáló termelőinek eljárása váltott ki; ezek az országok a szóban forgó terméket a Közösség piacán nemcsak szubvencionált, hanem veszteséges árakon értékesítették.

4. **Az érintett behozatal változásának hatása a károkozás és oksági viszony megítélésére**

(68) Meg kell jegyezni, hogy a Tajvanból származó behozatal kizárása a károkozás elemzéséből nem változtat a behozatalnak az ideiglenes rendeletben megállapított alakulásán. Ennek következtében az ideiglenes rendeletben foglalt megállapítások az érintett behozatalnak a közösségi iparágra gyakorolt hatásáról, illetve az oksági viszonyról nem változnak a fent bemutatott módosított információval.

5. **A közösségi iparág helyzete**

(69) Az alaprendelet 8. cikke (5) bekezdésének megfelelően a szubvencionált behozatalnak a közösségi iparágra gyakorolt hatására irányuló vizsgálat magában foglalta minden olyan vonatkozó tényező és mutató értékelését, amely hatással van a közösségi iparág helyzetére.

A vizsgálat magában foglalta mindazokat a tényezőket, amelyeket az alaprendelet 8. cikkének (5) bekezdése külön felsorol. Bizonyos tényezőkkel azonban nem foglalkoznak részletesen, mivel a vizsgálat során érdektelennek bizonyultak a közösségi iparág helyzetének felmérésében (a béreket és készleteket lásd az alábbiakban). Ami a kiegyenlítő szubvenciók nagyságának a közösségi iparágra gyakorolt hatását illeti, figyelembe véve az érintett országokból származó behozatal mennyiségét és árait, ez a hatás nem tekinthető elhanyagolhatónak.

Az ideiglenes rendeletben vizsgált tényezők

– Beruházások:

(70) Megállapítást nyert, hogy az együttműködő közösségi gyártók egyikének néhány beruházását nem vették figyelembe az ideiglenes szakaszban. Ezeknek az adatoknak a figyelembevételével a beruházási helyzet nem változtatja meg a korábban megállapított tendenciát.

Néhány érdekelt fél azzal érvelt, hogy a közösségi iparág által 1998-ban végrehajtott beruházások azt jelezték, hogy az iparág jó pénzügyi helyzetben van. Mások megjegyezték, hogy amennyiben a beruházások szintje alacsony volt a VI-ban, az a megelőző évek következménye, amikor a közösségi iparág veszteségeket könyvelt el, és nem tulajdonítható a VI-ban megjelenő szubvencionált behozatal hatásának.

Ebben a tekintetben a vizsgálat egyértelműen kimutatta, hogy az 1997-es, 1998-as és a VI-beli beruházási kiadások többnyire az 1995-ben hozott döntések következményei voltak, amikor a PET-ágazatban jók voltak a kilátások (bár 1996-ban veszteségek keletkeztek, ezt az állapotot átmenetinek vélték). Ilyen iparág esetében indokoltabb a beruházási terveket, mint a kiadások tényleges ütemezését vizsgálni. Amint azt az ideiglenes rendelet (264) preambulumbekezdése megállapítja, megerősítést nyert, hogy a pénzügyi helyzetnek a VI-ban a kárt okozó szubvencióból fakadó további romlása azt eredményezte, hogy a közösségi iparág nem tervezett semmiféle jelentős kapacitásbővítést a későbbi megnövekedő kereslet kielégítése érdekében.

– Bérek és készletek:

A vizsgálat a bérekre és készletekre is kiterjedt, jóllehet a béreket nem tekintették releváns tényezőnek, mivel részesedésük az összköltségből alacsony volt, és az elemzési időszak során állandó maradt. A készletek tekintetében, a PET piacának szezonális jellegéből adódóan, a készletek szintje jelentős változásokat mutatott az év során, ezért nem volt jelentősége a károkozás elemzésében.

– Növekedés:

Bár ezt az ideiglenes rendelet kifejezetten nem említette, a Bizottság a piaci részesedés elemzése során a növekedést is megvizsgálta, amely enyhe piacvesztést jelzett a közösségi iparág számára az elemzési időszakban.

Más vizsgált tényezők

(71) A közösségi iparág helyzetét tovább vizsgálták, figyelembe véve az alábbi mutatókat.

– Tőkebevonás képessége:

Amint azt az ideiglenes rendelet már említette, a VI-ban elszenvedett veszteségek mértéke olyan magas volt, hogy új beruházási tervet nem lehetett jóváhagyni a VI során. Ez nyilvánvalóan nem javította a közösségi iparág tőkebevonási képességét ebben az időszakban, a kereslet várt növekedése ellenére.

– Termelékenység:

Az alkalmazottanként megtermelt tonnában kifejezett termelékenység 1996 és a VI között 67 %-kal, míg 1998 és a VI között 21 %-kal nőtt. A termelékenységnek ez a figyelemre méltó növekedése azt mutatja, hogy a közösségi iparág mindent elkövetett annak érdekében, hogy megőrizze versenyképességét.

– Beruházások megtérülése

	1996	1997	1998	VI
Befektetett tőke hozama (1)	–6 %	–7 %	1 %	–8 %

(1) A befektetett tőke hozamát oly módon számítják, hogy a – kifizetett/kapott – elsőbbségi részvények osztalékával, a kötvények és felvett hosszú lejáratú kölcsönök kamataival helyesbített adózás előtti eredményt osztják a teljes részvénytőke és tartalékok, valamint a kötvénykötelezettségek és egyéb hosszú lejáratú kölcsönök állományának összegével.

A fenti mutató tükrözi a közösségi iparág általános helyzetét (ideértve elsősorban a PET-üzletágat). Az ellenőrzés azt mutatta, hogy a VI-ban a negatív tendencia jelentős mértékben a PET-ágazatnak tulajdonítható. Ez a mutató összhangban van a közösségi iparág nyereségességének a visszaesésével.

– Pénzforgalom

(EUR)

1996	Nettó készpénz be(ki)áramlás működési tevékenységekből	– 79 002 884
1997	Nettó készpénz be(ki)áramlás működési tevékenységekből	84 901 988
1998	Nettó készpénz be(ki)áramlás működési tevékenységekből	132 915 718
VI	Nettó készpénz be(ki)áramlás működési tevékenységekből	51 115 757

A fenti mutató tükrözi a közösségi iparág általános helyzetét (ideértve elsősorban a PET-üzletágakat). Jelzi ezeknek a vállalatoknak a bruttó működési eredményét, a pénzügyi terhek, az értékcsökkenés és a céltartalékok levonását megelőzően. A felülvizsgálat azt mutatta, hogy a VI alatt az eredmények romlásának jelentős része a PET-ágazatnak tulajdonítható.

6. **További érvek**

a) *A Bizottság következtetéseire vonatkozó általános érvek*

(72) Néhány érdekelt fél megkérdőjelezte a Bizottság következtetéseit a károkozásra vonatkozóan, mivel a károkozás néhány mutatója vagy növekvő, vagy állandó tendenciát jelzett. Ebben a tekintetben számos érdekelt fél az aláígérés alacsony szintjét, az értékesített mennyiség növekedését és a piaci részesedés általános stabilitását emelte ki. Véleményük szerint ezek a mutatók azt jelzik, hogy a közösségi iparág helyzete jó, és bár az árak meglehetősen alacsonyak, a fennálló piaci viszonyokat figyelembe véve normális szinten vannak.

(73) Ez az érvelés nem elfogadható. Amint azt az ideiglenes rendelet megállapította, az értékesítés növekedése és a piaci részesedés visszaszerzése a VI-ban, az 1997 és 1998 között elszenvedett 5 százalékpontos veszteség után, akkor következett be, amikor a közösségi iparág jelentősen csökkentette árait, hogy azokat a szubvencionált behozatalhoz igazítsa. Amint azt az ideiglenes rendelet is kifejti, megállapítást nyert, hogy a behozatalra szubvencionált árakon került sor. Ebben a tekintetben az árak aláígérésének alacsony szintje abból a tényből fakadt, hogy a közösségi iparág árai nyomottak voltak a VI-ban. Ezt az árleszorítást a szubvencionált behozatal eredményezte, amely mennyiség és piaci részesedés tekintetében jelentős volt, és arra kényszerítette a közösségi iparágat, hogy árai csökkentésével reagáljon.

b) *A VI után bekövetkező fejlemények*

(74) A tagállamokból számos érdekelt fél és küldött kérte a Bizottságot, hogy elemezzen és vegyen számításba bizonyos fejleményeket, amelyek a VI után következtek be. Ezek a felek különösen hangsúlyozták a közösségi iparág PET-áraiban bekövetkező gyors és jelentős mértékű emelkedést a nyersanyagok költségeinek növekedéséhez viszonyítva. E felek szerint a közösségi iparág helyzete rendkívüli módon javult a VI óta, és valószínűsíthető, hogy a közösségi iparág már nem szenved jelentős mértékű kárt.

(75) Emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet 11. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy a VI utáni időszakra vonatkozó információt rendes esetben nem kell figyelembe venni. A Bíróság esetjoga alapján a VI utáni fejleményeket csak akkor szabad figyelembe venni, ha azok a kiegyenlítő intézkedések bevezetését nyilvánvalóan indokolatlanná teszik.

(76) A Bizottság elemezte a PET piacon a VI utáni kilenc hónap során, azaz az 1999. október 1. és 2000. június 30. között végbement fejleményeket. Azt találta, hogy a közösségi iparág által a Közösség piacán érvényesített PET-árak folyamatos növekedést mutatnak. Az átlagos eladási ár a kilenc hónapos időszakra vonatkozóan körülbelül 40 %-kal magasabb volt, mint a VI-ra megállapított átlag. Ez a növekedés gyorsabb volt a költségek növekedésénél (körülbelül 20 %), ami a közösségi iparág pénzügyi helyzetének javulásához vezetett. Mindazonáltal a kilenc hónapos időszak során a közösségi iparág értékesítésének megtérülése átlagosan még mindig negatív volt, –2 %, ami azt jelzi, hogy a közösségi iparág pénzügyi teljesítménye elégtelen maradt, és messze elmaradt attól a szinttől, amely ezen iparág életképességét biztosítani tudná.

(77) Az árak e jelentős változása nagy mértékben a nyersolajárak növekedésének tudható be, ami 1999 közepe óta állt fenn, és néhány hónappal később észrevehetően befolyásolta valamennyi polimer árát. Meg kell jegyezni továbbá, hogy folyamatos növekedést lehetett megfigyelni a közösségi iparág értékesítéseiben és piaci részesedésében a szubvencionált behozatal rovására. A szubvencionált behozatal mennyiségének csökkenése azonban a szubvencióellenes vizsgálat megkezdésének következménye lehet. A tárgyalt esetben a dollár–euró árfolyamban bekövetkező fejlemények szintén kevésbé vonzóvá tették a behozatalt.

(78) Meg kell jegyezni, hogy az árfolyamok, akárcsak a nyersolajárak, szélsőségesen ingadozóak, és változásaik gyakran időszakosak. Továbbá amennyiben a folyamatban lévő szubvencióellenes vizsgálat intézkedések meghozatala nélkül ér véget, a szubvencionált behozatal gyorsan visszanyerheti piaci részesedését.

(79) A fentiek alapján megállapítást nyert, hogy a VI után bekövetkező fejlemények nem azt jelzik, hogy a szubvencionált behozatal által okozott kár megszűnt volna. Ennek eredményeként a kiegyenlítő intézkedések meghozatala nem volt egyértelműen indokolatlan.

7. **Következtetés a károkozásra vonatkozóan**

(80) Miután a közösségi iparág által elszenvedett károkra vonatkozóan további érveket nem nyújtottak be, az a következtetés, amely szerint a közösségi iparág az alaprendelet 8. cikke értelmében súlyos kárt szenvedett, az ideiglenes rendelet (265)–(268) preambulumbekezdésében meghatározott módon, megerősítést nyert.

G. **OKSÁGI VISZONY**

(81) Több érintett fél is fenntartotta azt az érvelését, hogy a Bizottság hibásan állapította meg, hogy az érintett országokból származó behozatal volt a közösségi iparág által elszenvedett kár oka, ugyanis véleményük szerint az ágazat helyzete és a Közösség piacán érvényesülő árszint más tényezők együttállásának következményei. Ebben az összefüggésben megismételték azokat az állításokat, amelyek már az ideiglenes szakaszban felmerültek (ideértve a nyersanyag-árakat, a többletkapacitást, a PET-gyártók közötti versenyt).

(82) Miután a közösségi iparág által elszenvedett kár okára vonatkozóan további érveket nem nyújtottak be, az a következtetés, hogy az érintett országokból származó PET-behozatal az ideiglenes rendelet (290) preambulumbekezdésében foglaltaknak megfelelően kárt okozott a közösségi iparágnak, megerősítést nyert.

H. A KÖZÖSSÉG ÉRDEKE

1. Az intézkedések bevezetésének valószínű hatásai a feldolgozóiparra

a) *További vizsgálat*

(83) Tekintettel a felhasználók alacsony szintű együttműködésére a vizsgálat első szakaszában, a Bizottság úgy döntött, hogy tovább vizsgálja az intézkedések bevezetésének a feldolgozó-iparágakra gyakorolt valószínű hatásait. Ezért a Bizottság 90 új, egyszerűsített kérdőívet küldött ki a PET-felhasználók részére, amelyek közül néhánnyal már korábban megpróbálta felvenni a kapcsolatot, de választ akkor nem kapott. A korábban nem együttműködő vállalatok közül 19 adott értelmezhető választ az előírt határidőn belül.

Az újonnan együttműködő vállalatok a következők:

– három előforma/palackgyártó:
Lux PET GmbH & Co. (Luxemburg)
Puccetti SpA (Olaszország)
EBP SA (Spanyolország)

– négy PET-film- és -fóliagyártó az érintett termék felhasználásával:
RPC Cobelplast Montonate Srl (Olaszország)
Moplast SpA (Olaszország)
Alusuisse Thermoplastic (Egyesült Királyság)
Klöckner Pentaplast BV (Hollandia)

– négy üdítőital-gyártó:
L'Abeille (Franciaország)
Pepsico Food Beverages Intl. Ltd. (Olaszország)
Pepsico France (Franciaország)
Europe Embouteillage Snc (Franciaország)

– nyolc ásványvíz- és forrásvízgyártó:
Aguas Minerales Pasqual SL (Spanyolország)
Eycam Perrier SA (Spanyolország)
Font Vella SA & Aguas de Lanjarón SA (Spanyolország)
Italaquae SpA (Olaszország)
Neptune SA (Franciaország)
Roxane SA (Franciaország)
San Benedetto (Olaszország)
Società generale delle acque minerali arl (Olaszország)

Összességében az első vagy a második kérdőívet kitöltő vállalatok által benyújtott adatok a Közösség PET-fogyasztásának 26 %-át fedték le a VI alatt. A kapott információ összesítésével összeállított költségadatok a különböző felhasználói alágazatok szempontjából reprezentatívnak minősülnek, mivel az azonos alágazatba tartozó vállalatok által szolgáltatott egyéni vállalati információk nagymértékben egybehangzók voltak.

(84) Az ideiglenes intézkedések bevezetését követően a felhasználók, illetve érdekképviseleti szervezeteik részéről számos beadvány érkezett. Ezek elsősorban a PET piacán a múltban bekövetkezett változásokra vonatkozó megjegyzéseket és az intézkedéseknek a felhasználói ágazatra gyakorolt lehetséges hatásaira vonatkozó értékeléseket tartalmaztak. A beadványok a következőktől származtak:

– Schmalbach-Lubeca, a legnagyobb európai feldolgozó (a Közösség PET-fogyasztásának 18 %-a);

– az „Európai Műanyagfeldolgozók" szövetsége (EUPC);

– az UNESDA, az üdítőital-gyártókat képviselő szövetség;

– a Nestlé-csoport, megerősítve, hogy a francia piacra megadott számok a teljes európai piacukra jellemzőek. (A csoport teljes európai PET-vásárlásai a közösségi PET-fogyasztás mintegy 9 %-át teszik ki, amelyből 3 % csak a francia piacra kerül.)

Ezeket a beadványokat, csakúgy mint a vízgyártókat képviselő szövetségek által benyújtottakat (amely szövetségek a vizsgálat első szakaszában váltak ismertté) figyelembe vették; összességében az összes beadvány legalább a piac felét képviseli.

b) *A felhasználói ágazat bemutatása*

(85) A rendelkezésre álló információ elemzését követően megállapítható volt, hogy a felhasználói ágazat, amelyet korábban három csoportba soroltak (előforma-gyártók, vízgyártók és az üdítőital-gyártók összessége) két csoportként pontosabban jellemezhető:

– A feldolgozók, ideértve az előforma- és palack-, illetve fóliagyártókat. Ezek a felhasználók egyszerű átalakítási tevékenységet végeznek, ezért a PET költsége egyértelműen kiadásaik legfontosabb tényezőjét jelenti. A palackok és előformák gyártói termelésük java részét alkoholmentes italok palackozóinak értékesítik. A feldolgozó-ágazatnak csak kis részét képviselő fóliagyártók számos olyan különböző iparágnak értékesítik termékeiket, amelyek a fóliát elsősorban árucikkeik becsomagolására használják.

– Az alkoholmentes italok – ideértve a szénsavas és szénsavmentes üdítőitalokat, tejet, gyümölcsleveket stb. – palackozói. Ennek a felhasználói csoportnak ásványvíz- és üdítőital-gyártókra való felosztása felesleges, mivel sok esetben ugyanaz a gyártó ásványvizet és üdítőitalt egyaránt palackoz. Helyesebb az általuk előállított italok szerint különbséget tenni, mivel viszonylagos értelemben a PET részesedése termelési költségeikből az adott italok előállítási költségeitől függ (a szénsavas italok vagy gyümölcslevek drágább hozzávalókat igényelnek, mint az ásványvíz). Mindenesetre a PET meglehetősen fontos költségtényező marad, és a palackozók PET-ellátással kapcsolatos problémái hasonlóak, függetlenül az általuk palackozott terméktől.

(86) Meg kell jegyezni, hogy rendkívül szoros működési kapcsolat van a feldolgozók (a fóliagyártók kivételével) és a palackozók között.

– A feldolgozók szinte teljes termelését a palackozók vásárolják meg.

– Minden feldolgozónak igen korlátozott számú ügyfele van (gyakran csak egy).

– A feldolgozók szerződéses alapon működnek együtt ügyfeleikkel, és ezek a szerződések gyakran tartalmaznak olyan feltételeket, amelyek automatikusan figyelembe veszik a PET-árak változását, vagy amelyeket rendszeresen újratárgyalnak.

Következésképpen az alábbiakban vázolt intézkedések hatásait nem szabad összesíteni, mivel a feldolgozók az intézkedések legtöbb hatását közvetlenül áthárítják fontosabb ügyfeleikre, azaz az alkoholmentes italok palackozóira.

c) *Az intézkedések előreláthatő hatásai a felhasználókra*

(87) Az újonnan szolgáltatott adatok figyelembevételét követően a teljes, számszerűsített információt benyújtó felhasználók helyzete a következő volt:

		PET-fogyasztás a Közösség fogyasztásának százalékában	PET a termelési költség százalékában	PET-alapú termékek gyártásában részt vevő alkalmazottak száma
Feldolgozók	Előforma- és palackgyártók	7	66	770
	Fóliagyártók	1	55	186
Alkoholmentes italok palackozói	Ásvány- és forrásvíz	18	24	6 766
	Üdítőitalok	1	9	298
ÖSSZESEN		26		8 020

d) *A feldolgozókra gyakorolt hatás*

(88) Becslések szerint a javasolt kiegyenlítő intézkedések meghozatala, figyelembe véve az érintett országokból vásárolt PET mennyiségét a VI-ban, az előforma- és palackgyártók termelési költségeinek 0,75 %-os növekedését eredményezné. Azonos feltételek mellett az intézkedéseknek a fóliagyártókra gyakorolt hatása 0,4 % körüli lenne. A vásárlóikhoz fűződő szerződéses kapcsolatuk miatt valószínű, hogy a feldolgozók költségnövekedésük legnagyobb részét tovább tudják hárítani ügyfeleikre. Ezért a kiegyenlítő intézkedések hatása e vállalatok nyereségességére nagyon korlátozottnak tekinthető.

e) *Az alkoholmentes italok palackozóira gyakorolt hatás*

(89) Becslések szerint a javasolt kiegyenlítő intézkedések meghozatala, figyelembe véve az érintett országokból vásárolt PET mennyiségét a VI-ban, az alkoholmentes italok palackozói termelési költségeinek 0,2 % alatti átlagos növekedését eredményezné. A költségek növekedése tehát elhanyagolhatónak tekinthető.

2. **Az italok kiskereskedelmi ára**

(90) A tapasztalatok szerint a palackozott víz és az üdítőitalok árai viszonylag állandó mértékben, évente 1–2 %-ot emelkedtek az elmúlt évtized során (Eurostat kiskereskedelmi árindex-statisztika). Ugyanebben az időszakban a PET-árak rendkívüli mértékben ingadoztak anélkül, hogy a palackozott víz és az üdítőitalok kiskereskedelmi árait ez befolyásolta volna. Ezért az intézkedéseknek a palackozott víz és üdítőitalok kiskereskedelmi árára gyakorolt lehetséges inflációs hatására vonatkozó állításokat el kell utasítani.

3. **Az intézkedések bevezetésének valószínű hatása a közösségi iparágra és a beszállítói iparágakra**

(91) A javasolt intézkedések minden valószínűség szerint előnyösek a közösségi iparág számára, amely szerkezetátalakítási törekvéseivel és a termelékenység látványos növelésével bizonyította azt az elhatározását, hogy fenntartja jelenlétét a gyorsan növekvő közösségi piacon. Az intézkedések bevezetése lehetővé teszi az iparág számára, hogy javítsa nyereségességét, és végrehajtsa azokat az új beruházásokat, amelyek az ilyen tőkeigényes tevékenység esetében alapvető fontosságúak annak érdekében, hogy hosszú távon életképes maradjon a Közösségben.

(92) Mivel a Közösség beszállítói iparágainak helyzete a közösségi PET-gyártók pénzügyi helyzetétől függ, az utóbbiak helyzetének javulása az intézkedések következtében a beszállítói iparág számára is előnyt jelent. Ezt a beszállítói iparágakban tevékenykedő együttműködő vállalatok megerősítették.

4. **A Közösség érdekeire vonatkozó következtetések**

(93) A felhasználóktól beérkezett kiegészítő információk alapján azt állapították meg, hogy az intézkedéseknek a felhasználókra gyakorolt hatása korlátozott lenne. Olyannyira, hogy – mivel a feldolgozók költségnövekedésük jelentős részét az ügyfelekre tudják hárítani – az intézkedéseknek az italgyártókra gyakorolt összesített hatása az ágazat teljes nyereségességére vonatkoztatva elhanyagolhatónak tűnik.

(94) Megerősítést nyert továbbá, hogy az előformák gyártásának a Közösség határain kívülre helyezése nem valószínűsíthető; hogy az alkoholmentes italok kiskereskedelmi árait általában kevéssé befolyásolják a PET-árak ingadozásai, és hogy az intézkedések bevezetése egyértelműen a közösségi iparág és a beszállítói iparágak érdekeit szolgálja.

(95) Miután további érveket nem nyújtottak be a közösségi érdekeket illetően, az ideiglenes rendelet (344) preambulumbekezdésében foglalt következtetés, amely szerint nem áll fenn az intézkedések bevezetését akadályozó kényszerítő tényező, megerősítést nyert.

I. **VÁMOK KI NEM VETÉSE**

(96) A fenti megállapítások alapján, amelyek szerint az Indonéziából, Koreából és Tajvanból származó behozatalra nyújtott szubvenció mértékének országos súlyozott átlaga minimális, végleges döntés született arról, hogy az említett országokból származó behozatal tekintetében nem kerül sor kiegyenlítő intézkedések bevezetésére. Következésképpen az ezekből az országokból származó behozatalra vonatkozó eljárást meg kell szüntetni.

J. **VÉGLEGES LÉPÉSEK**

(97) A szubvencionálás, károkozás, oksági viszony és a közösségi érdek tekintetében hozott következtetések alapján megállapítható, hogy végleges kiegyenlítő intézkedéseket kell bevezetni az Indiából, Malajziából és Thaiföldről származó szubvencionált behozatal által a Közösségnek okozott további károk megakadályozása érdekében.

(98) Újabb információ hiányában az ideiglenes rendelet (349) és (350) preambulumbekezdésében foglalt, a kármegszüntetési szint meghatározására alkalmazott módszertan megerősítést nyer.

(99) Annak elkerülésére, hogy a nyersolajárak ingadozása által előidézett PET-áringadozás magasabb vámok beszedését eredményezze, indokoltnak tekinthető a vámnak egy tonnánként meghatározott, konkrét összeg formájában történő kivetése. Ezek az összegek a kiegyenlítő vámoknak a VI alatt a kármegszüntetési szint kiszámítására felhasznált CIF exportárakra való alkalmazásából következnek.

(100) Ez az alábbi kiegyenlítő vámokat (EUR/tonna) eredményezte az együttműködő exportáló termelők számára:

a) INDIA	
Reliance Industries Limited	41,3 EUR/t
Pearl Engineering Polymers Limited	31,3 EUR/t
Elque Polyesters Limited	22,0 EUR/t
Futura Polymer Limited	0
b) MALAJZIA	
MPI Polyester Industries Sdn. Bhd.	0
Hualon Corporation (M) Sdn. Bhd	16,6 EUR/t
c) THAIFÖLD	
Thai Shinkong Industry Corporation Limited	49,1 EUR/t

(101) Annak érdekében, hogy az együttműködés megtagadása ne részesüljön jutalomban, indokolt a nem együttműködő vállalatok részére az együttműködő exportáló termelők esetére meghatározott legmagasabb vámokat kivetni, azaz 41,3 EUR/t összeget az indiai termelőkre, 16,6 EUR/t-t a malajziai termelőkre és 49,1 EUR/t-t a thaiföldi termelőkre.

(102) Az egyes vállalatok számára ebben a rendeletben megállapított egyedi kiegyenlítő vámokat a jelenlegi vizsgálat eredményei alapján határoztuk meg. Ennek megfelelően a vámok az említett vállalatoknál a vizsgálat során megállapított helyzetet tükrözik. Ezek a vámok (ellentétben a „minden egyéb vállalatra" alkalmazandó országos vámmal) tehát kizárólag az említett jogi személyekre alkalmazandók. Az e rendelet rendelkező részében név szerint nem említett bármelyik egyéb vállalat által – ideértve a név szerint említett vállalatokhoz kapcsolódó vállalkozásokat is – előállított importált termékekre nem alkalmazhatók ezek a vámok; rájuk a „minden egyéb vállalatra" alkalmazandó vámok vonatkoznak.

(103) A fenti egyedi kiegyenlítő vámok alkalmazására vonatkozó kéréseket (pl. egy vállalat névváltoztatását vagy új termelési vagy értékesítési egységek létrehozását követően) haladéktalanul meg kell küldeni a Bizottságnak ([1]), mellékelve minden vonatkozó információt, különösen pl. a névváltoztatáshoz vagy a termelési és értékesítési egységek változásaihoz társuló, a vállalat termeléséhez, belföldi, illetve exportértékesítéséhez kapcsolódó változásokra vonatkozó információt. A Bizottság – indokolt esetben – a Tanácsadó Bizottsággal folytatott konzultációt követően megfelelően módosítja a rendeletet az egyedi vámok alkalmazásában részesülő vállalatok listájának frissítésével.

([1]) European Commission
Directorate-General Trade
Directorate C
TERV 0/13
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Brussels.

K. AZ IDEIGLENES VÁMOK BESZEDÉSE

(104) Az exportáló termelők esetében megállapított kiegyenlíthető szubvenciók összege és a közösségi iparágnak okozott kár nagysága alapján szükséges a 1741/2000/EK rendelet értelmében ideiglenes kiegyenlítő vámmal biztosított összegek végleges beszedése a bevezetett végleges vámok összegének erejéig. Azokban az esetekben, ahol a végleges vámok magasabbak, mint az ideiglenes vámok, csak az ideiglenes vámok szintjén biztosított összegeket kell véglegesen beszedni. A Tajvanból származó egyes polietilén-tereftalát termékek behozatalára kivetett ideiglenes kiegyenlítő vám útján biztosított összegeket fel kell szabadítani.

L. KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁSOK

(105) Az ideiglenes kiegyenlítő vámok bevezetését követően két indiai exportáló termelő vállalt kötelezettséget az árra az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdésével összhangban.

(106) A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a Reliance Industries Limited és a Pearl Engineering Polymers Limited kötelezettségvállalása elfogadható [1], mivel azok kiküszöbölik a szubvenció káros hatását. Továbbá a vállalatok által vállalt rendszeres és részletes jelentések küldése a Bizottságnak hatékony felügyeletet tesz lehetővé. Ezeknek a vállalatoknak emellett olyan az értékesítési szervezetük, hogy a Bizottság véleménye szerint a kötelezettségvállalások megkerülésének veszélye minimális.

(107) A kötelezettségvállalások hatékony betartásának és felügyeletének biztosítása érdekében, amikor a vállalatok vállalásukkal összhangban benyújtják a szabad forgalomba bocsátás iránti kérelmet, a vámmentesség feltétele, hogy bemutassák az érintett tagállam vámhatóságának a mellékletben felsorolt adatokat tartalmazó, érvényes „kötelezettségvállalási számlát", amelyet olyan exportáló termelő állított ki, akinek kötelezettségvállalását elfogadták. Amennyiben nem mutatnak be ilyen számlát, vagy az abban foglaltak nem egyeznek a vámhatóságnak bemutatott áruval, a megfelelő mértékű kiegyenlítő vámot kell megfizetni a kötelezettségvállalások hatékony alkalmazásának biztosítása céljából.

(108) A kötelezettségvállalások megszegése, illetve visszavonása esetén kiegyenlítő vám vethető ki az alaprendelet 13. cikkének (9) és (10) bekezdése szerint.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) Végleges kiegyenlítő vám kerül bevezetésre a DIN 53728 (Deutsche Industrienorm) szerinti, 78 ml/g vagy magasabb viszkozitási együtthatóval rendelkező, és a 3907 60 20 KN-kód, illetve az ex 3907 60 80 KN-kód (TARIC-kód 3907 60 80 10) alá tartozó polietilén-tereftalát behozatalára.

(2) Amennyiben a (3) bekezdés másképp nem rendelkezik, a következő országokból származó termékek esetében a vámfizetés előtti nettó, költségmentes a Közösség határán árára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám mértéke a következő:

Ország	Végleges vám EUR/t	Kiegészítő TARIC-kód
India	41,3	A999
Malajzia	16,6	A999
Thaiföld	49,1	A999

[1] Lásd ennek a Hivatalos Lapnak a 88. oldalát.

(3) A fenti vámok nem alkalmazandók az alább felsorolt vállalatok által előállított termékekre, amelyekre a következő kiegyenlítő vámok vonatkoznak:

Ország	Vállalat	Végleges vám (EUR/tonna)	Kiegészítő TARIC-kód
India	Reliance Industries Limited	41,3	A181
India	Pearl Engineering Polymers Limited	31,3	A182
India	Elque Polyesters Limited	22,2	A183
India	Futura Polymer Limited	0	A184
Malajzia	MPI Polyester Industries Sdn. Bhd.	0	A185
Malajzia	Hualon Corporation (M) Sdn. Bhd.	16,6	A186
Thaiföld	Thai Shingkong Industry Corporation Limited	49,1	A190

(4) Amennyiben az áru a szabad forgalomba hozatal előtt megsérül, és a ténylegesen fizetett, illetve fizetendő árat a 2454/93/EGK bizottsági rendelet [1] 145. cikke alapján a vámérték meghatározása céljából megosztják, a fent megállapított összegek alapján kiszámított kiegyenlítő vám összegét annyi százalékkal kell csökkenteni, amennyi megfelel a ténylegesen fizetett, illetve fizetendő ár arányosításának.

(5) Az (1) bekezdés ellenére a végleges vám nem alkalmazandó a 2. cikk rendelkezéseinek megfelelően szabad forgalomba bocsátott behozatalra.

(6) Eltérő rendelkezés hiányában a vámokra vonatkozó hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

2. cikk

(1) A behozatal mentesül az 1. cikkben megállapított kiegyenlítő vám alól, amennyiben azt a (3) bekezdésben felsorolt vállalatok állították elő, és közvetlenül exportálják (azaz számlázzák és szállítják) egy, a Közösségben importőrként működő vállalatnak, a megfelelő kiegészítő TARIC-kóddal vámkezelik, és amennyiben a (2) bekezdésben foglalt feltételek teljesülnek.

(2) A szabad forgalomba hozatal iránti kérelem benyújtásakor a vámmentesség feltétele a (3) bekezdésben említett exportőr vállalatok által kibocsátott, e rendelet mellékletében felsorolt alapvető elemeket tartalmazó, érvényes „kötelezettségvállalási számlának” az érintett tagállam vámhatóságához történő benyújtása. A vámmentesség további feltétele, hogy a vámkezelt és a vámhatóságnak bemutatott áru pontosan megegyezzen a „kötelezettségvállalási számlán” található leírással.

(3) A „kötelezettségvállalási számlával” kísért árut a következő kiegészítő TARIC-kódokkal kell vámkezelni:

Vállalat	Ország	Kiegészítő TARIC-kód
Reliance Industries Limited	India	A181
Pearl Engineering Polymers Limited	India	A182

[1] HL L 253., 1993.10.11., 1. o. A legutóbb az 502/1999/EK rendelettel (HL L 65., 1999.3.12, 1. o.) módosított rendelet.

3. cikk

Az 1741/2000/EK rendelet értelmében az Indiából, Malajziából és Thaiföldről származó egyes polietilén-tereftalát termékek behozatalára kivetett ideiglenes kiegyenlítő vámokkal biztosított összegeket a véglegesen kivetett vám mértékében kell beszedni. A kiegyenlítő vámok végleges mértékén felül biztosított összegeket fel kell szabadítani.

4. cikk

Az Indonéziából, a Koreai Köztársaságból és Tajvanból származó egyes polietilén-tereftalát termékek behozatalára vonatkozó szubvencióellenes eljárás megszűnik.

5. cikk

Az 1741/2000/EK rendelet értelmében a Tajvanból származó egyes polietilén-tereftalát termékek behozatalára kivetett ideiglenes kiegyenlítő vámokkal biztosított összegeket fel kell szabadítani.

6. cikk

Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2000. november 27-én.

a Tanács részéről

az elnök

L. FABIUS

MELLÉKLET

A 2. cikk (2) bekezdésében említett kötelezettségvállalási számlán feltüntetendő elemek a következők:

1. A kötelezettségvállalási számla száma.

2. A kiegészítő TARIC-kód, amellyel a számlán szereplő áru a Közösség határán vámkezelhető (a rendeletben előírtaknak megfelelően).

3. Az áruk pontos leírása, ideértve a következőket:

   – a termék bejelentési kódszáma (PRC) (az érintett exportáló termelő által felajánlott kötelezettségvállalásban foglaltak szerint),

   – KN-kód,

   – mennyiség (egységekben megadva).

4. Az eladási feltételek leírása, ideértve a következőket:

   – egységár,

   – az alkalmazandó fizetési feltételek,

   – az alkalmazandó szállítási feltételek,

   – összes engedmény és visszatérítés.

5. Az importőrként működő vállalat neve, amelynek a vállalat a számlát közvetlenül kiállította.

6. A kötelezettségvállalási számlát kiállító vállalat tisztviselőjének neve és a következő aláírt nyilatkozat:

   „Alulírott igazolom, hogy az e számlán szereplő árunak az Európai Közösségbe közvetlen export útján való értékesítése a …… [vállalat] által felajánlott és az Európai Bizottság által a 2000/745/EK határozattal elfogadott kötelezettségvállalás hatálya alatt és feltételei szerint történik. Kijelentem, hogy az e számlán szereplő információ teljes és helytálló.”